

5 LAT PO WEJŚCIU W ŻYCIE TRAKTATU Z LIZBONY

wnioski i postulaty dotyczące badania zasady pomocniczości przez parlamenty narodowe w dokumentach COSAC i KPPUE oraz Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego

1. STOSOWANIE MECHANIZMU WCZESNEGO OSTRZEGANIA PRZEZ PARLAMENTY

W ciągu 5 lat obowiązywania Traktatu z Lizbony – w latach 2010–2014 – parlamenty narodowe przyjęły i przekazały **do Komisji Europejskiej 276 uzasadnionych opinii (UO)** w sprawie niezgodności projektów ustawodawczych z zasadą pomocniczości¹, **do Parlamentu Europejskiego – 297 uzasadnionych opinii**².

W ciągu 5 lat mechanizm wczesnego ostrzegania został uruchomiony 2 razy.

Pierwsza żółta kartka odnosiła się do **COM(2012) 130**, czyli wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie wykonywania prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług.

12 parlamentów/izb (w tym Sejm RP) dysponujących łącznie 19 głosami, przesłało w terminie, czyli 22 maja 2012, uzasadnioną opinię (próg wynosił 18 głosów). Komisja po analizie stwierdziła, że nie doszło do naruszenia zasady pomocniczości. Uznając jednak, że nie zdobędzie wystarczającego poparcia politycznego w PE i Radzie, podjęła 26 września 2012 decyzję o wycofaniu wniosku.

Parlamenty narodowe otrzymały od wiceprzewodniczącego Komisji, M. Šefčoviča, dwa listy: pierwszy, z 12 września 2012, zawierał zapowiedź wycofania projektu ze względu na brak poparcia, w drugim - z 14 marca 2013 wyjaśniono krótko, dlaczego zdaniem Komisji nie doszło do naruszenia zasady pomocniczości.

Druga żółta kartka odnosiła się do **COM(2013) 534**, wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej.

14 parlamentów/izb dysponujących łącznie 18 głosami, przesłało w terminie, czyli do 28 października 2013, uzasadnioną opinię (próg wynosił 14 głosów). Komisja potwierdziła 6 listopada 2013 uruchomienie mechanizmu wczesnego ostrzegania, a 12 listopada 2013 wystosowała list do przewodniczących parlamentów potwierdzający – zgodnie z ustaloną procedurą – osiągnięcie progu. W dniu 27 listopada Komisja wydała komunikat COM(2013)

¹ W przypadku Komisji dane na koniec grudnia 2014, na podstawie nieoficjalnej informacji – por. zał nr 1.

² W przypadku Parlamentu Europejskiego – dane wg stanu na 3 marca 2015 – por. zał. nr 1.

851 w sprawie utrzymania wniosku w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej jako zgodnego z zasadą pomocniczości i na 14 stronach uzasadniła to stanowisko.

2. GŁÓWNE FORA I NARZĘDZIA DEBATY NA TEMAT STOSOWANIA ZASADY POMOCNICZOŚCI POD RZĄDAMI TRAKTATU Z LIZBONY

COSAC, czyli Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów UE, stanowiąca reprezentację komisji ds. europejskich parlamentów narodowych, jest głównym forum monitorującym badanie zasady pomocniczości.

Do czasu wejścia w życie Traktatu z Lizbony COSAC prowadziła **skoordynowane badania zgodności z zasadą pomocniczości** projektów legislacyjnych wybranych wspólnie przez parlamenty narodowe. Ich celem było przetestowanie w parlamentach procedury zapisanej w odrzuconym Traktacie Konstytucyjnym (który stanowił podstawę nowelizacji wprowadzonej na mocy Traktatu z Lizbony (2007)). Takie badania odbywały się raz lub dwa razy do roku, a ich wyniki były publikowane i omawiane w raportach półrocznych COSAC³.

Po wejściu w życie Traktatu z Lizbony konferencja COSAC uznała, że jej rolą będzie odciążenie monitorowanie mechanizmu wczesnego ostrzegania oraz wymiana informacji i najlepszych praktyk parlamentów narodowych dotyczących badania pomocniczości, co znalazło swoje odzwierciedlenie w półrocznych raportach, a także w przyjmowanych po każdym spotkaniu konkluzjach i uwagach.

Komisja, która w 2009 zobowiązała się do udzielania pełnych odpowiedzi na uwagi COSAC⁴, regularnie kieruje taki dokument na ręce bieżącej prezydencji COSAC (por. niżej, s. 6).

Ważniejsze wnioski i postulaty parlamentów narodowych zgłaszane na forum COSAC (w dokumentach: Uwagi i Konkluzje⁵)

definicja zasady pomocniczości⁶

- konieczność bardziej jednolitej interpretacji naruszenia zasady pomocniczości. Nieznaczna większość parlamentów narodowych (20-17) opowiedziała się **za** formalnym ustaleniem wytycznych w sprawie zakresu i treści uzasadnionych opinii (październik 2012);

Na podstawie raportów COSAC, można stwierdzić, że niemal wszystkie parlamenty uwzględniają na ogół zasadę pomocniczości przy kontroli projektów aktów ustawodawczych. Większość uważa, że skuteczność kontroli pomocniczości wymaga

³ Por.: http://oide.sejm.gov.pl/oide/index.php?option=com_content&view=article&id=196&Itemid=286

⁴ Por.: *Sprawozdanie Komisji. Sprawozdanie roczne za rok 2009 na temat stosunków między Komisją Europejską a parlamentami narodowymi*, COM(2010) 291, s. 10.

⁵ Por. dokumenty COSAC w jęz. polskim:

http://oide.sejm.gov.pl/oide/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=3&Itemid=246

Wszystkie przywoływane dokumenty COSAC, w tym raporty półroczne, por. zał nr 2.

⁶ Na niejasność pojęcia pomocniczości zwracano już uwagę podczas konferencji zorganizowanej przez Sejm i Senat w 2010 roku: „TL traktatem parlamentów europejskich”. Na podstawie ankiet wypełnionych przez parlamenty narodowe ustalono, że pomocniczość jako pojęcie prawne nastrocza wiele trudności i w praktyce jej stosowanie zależy od oceny politycznej.

włączenia kontroli proporcjonalności. Brak lub niedostatek uzasadnienia uznawany jest też za naruszenie zasady pomocniczości. Wszystkie parlamenty, które opowiedziały się za wytycznymi, uznały, że muszą mieć one niewiążący charakter.

termin 8 tygodni

- COSAC stwierdza, że termin 8 tygodni jest w zasadzie wystarczający; w czasie kolejnego przeglądu traktatów należy rozważyć wydłużenie tego okresu, gdyż usprawniłoby to procedurę i nie spowolniło procesu legislacyjnego UE (czerwiec 2013),

reakcje Komisji i innych instytucji

- KE powinna terminowo i bardziej merytorycznie formułować indywidualne odpowiedzi na opinie parlamentów (październik 2011, czerwiec 2013, październik 2013),
- KE powinna dotrzymywać 3-miesięcznego terminu na przesłanie odpowiedzi na opinie parlamentów (październik 2011, czerwiec 2013, październik 2013),
- instytucje UE powinny wykazywać wpływ uzasadnionych opinii i uwag w ramach dialogu politycznego na ostateczne brzmienie projektu, w tym w rocznych sprawozdaniach Komisji (październik 2013),
- COSAC zwraca uwagę na dyskusje podczas spotkań COSAC dotyczące reakcji KE na żółte kartki oraz ubolewa nad odrzuceniem przez KE żółtej kartki dotyczącej Prokuratury Europejskiej (czerwiec 2014),

żółta kartka

- po uruchomieniu pierwszej żółtej kartki (do projektu rozporządzenia Monti II) narosły pewne nieporozumienia co do procedur współpracy KE z PN; zgłoszono postulat doprecyzowania zasad współpracy w ramach mechanizmu wczesnego ostrzegania (czerwiec 2013),
- parlamenty narodowe postulują usprawnienie procedury żółtej kartki (grudzień 2014),

konsultacje

- Komisja powinna zwracać uwagę parlamentów na konsultacje społeczne, podawać do publicznej wiadomości opinie parlamentów nt. dokumentów konsultacyjnych i odnosić się w uzasadnieniach do wniosków legislacyjnych do opinii parlamentów sformułowanych w ramach konsultacji (kwiecień 2012, czerwiec 2013),

Od grudnia 2013 parlamenty otrzymują z Komisji informacje o rozpoczęciu konsultacji społecznych.

- COSAC popiera ideę publicznych konsultacji *ad hoc* z parlamentami narodowymi (grudzień 2014),
- Komisja powinna zbadać możliwość wprowadzenia do sprawozdania podsumowującego konsultacje specjalnego rozdziału poświęconego odpowiedziom parlamentów narodowych (grudzień 2014),

projekty ze znaczną liczbą zastrzeżeń ze strony PN

- COSAC popiera zacieśnienie współpracy nad projektami, w stosunku do których przedstawiono znaczną liczbę uzasadnionych opinii, mimo iż progi określone w TL nie zostały osiągnięte (październik 2012),
- Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na projekty legislacyjne, do których co najmniej jedna trzecia parlamentów przedstawiła opinie w ramach dialogu politycznego

oraz informować z wyprzedzeniem i na piśmie, albo na spotkaniach międzyparlamentarnych, o stanowisku KE w sprawie takich opinii (czerwiec 2013),

priorytyzacja zadań w ramach kontroli zasady pomocniczości

- większe efekty kontroli przestrzegania zasady pomocniczości można osiągnąć poprzez wyznaczanie priorytetowych projektów aktów ustawodawczych na podstawie rocznego programu prac KE przed 31 stycznia (grudzień 2014),

wymiana informacji

- COSAC uznaje, że najpowszechniejsze źródła informacji parlamentarnych to sieć przedstawicieli parlamentów narodowych w Brukseli oraz baza danych IPEX; uznaje wszystkie próby wymiany informacji pomiędzy parlamentami za konstruktywne i pomocne we wzmacnianiu kontroli parlamentarnej nad sprawami UE (kwiecień 2012); COSAC opowiada się za poprawą zawartości strony internetowej IPEX, tak aby pokazywać istotne przyczyny złamania zasady pomocniczości oraz by parlamenty zapewniały dokładną informację we właściwym czasie (czerwiec 2013),
- COSAC popiera koncepcję dalszej wymiany informacji i dobrych praktyk dotyczących kontroli zasady pomocniczości w ramach COSAC w następstwie wystawienia dwóch żółtych kartek; COSAC wspiera także m.in. takie inicjatywy jak formalne i nieformalne spotkania mające na celu zacieśnienie współpracy pomiędzy parlamentarzystami w konkretnych kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (czerwiec 2014),
- zwiększeniu skuteczności badania pomocniczości mogłaby służyć wymianę informacji o stanowiskach parlamentów/izb na wczesnym etapie, przy wykorzystaniu zwłaszcza bazy IPEX i sieci przedstawicieli parlamentów narodowych w Brukseli (grudzień 2014).

W Uwagach z czerwca 2013, XLIX COSAC uważa ponadto, że parlamenty narodowe powinny być skuteczniej angażowane w proces ustawodawczy UE nie tylko w roli strażników pomocniczości, ale także jako aktywni uczestnicy tego procesu; wzywa do dalszego wzmacniania współpracy w ramach dialogu politycznego i do jego usprawniania.

Zgodnie z Uwagami i Konkluzjami LII COSAC z grudnia 2014, większość parlamentów narodowych/izb uważa kontrole przestrzegania zasady pomocniczości za istotne narzędzie wpływu na treść unijnych polityk i decyzji, a ponadto większość parlamentów narodowych/izb popiera ideę utworzenia nowych instrumentów w celu zaangażowania parlamentów w proces decyzyjny UE bez konieczności wprowadzania formalnych zmian w traktatach. Wśród najczęściej pojawiających się sugestii (pełny wykaz w 22 raporcie półrocznym) jest ewentualna procedura „zielonej kartki”, czyli możliwości rekomendowania przez parlamenty narodowe nowych projektów legislacyjnych, wzmocniony dialog polityczny w sprawach projektów nie budzących zastrzeżeń pod względem pomocniczości oraz usprawnienie procedury „żółtej kartki”.

3. KONFERENCJA PRZEWODNICZĄCYCH PARLAMENTÓW UE

Konferencja zajmowała się problematyką pomocniczości w latach 2009 i 2010⁷. Przedstawiła postulaty zintensyfikowania współpracy w zakresie kontroli pomocniczości, zachęcała do jak najszybszej wymiany informacji między parlamentami, także nieformalnej. Proponowała przedyskutować definicję zasady pomocniczości i przedstawić stanowisko parlamentów w liście do Komisji.

W sposób obszerny KPPUE zajęła się problematyką pomocniczości w roku 2014. **W Konkluzjach z kwietnia 2014**, w części *Pięć lat po wejściu w życie Traktatu z Lizbony: wnioski z kontroli pomocniczości prowadzonej przez parlamenty* Konferencja zauważa, że:

- obecny system kontroli pomocniczości ogranicza parlamenty narodowe jedynie do wyrażenia pozytywnej lub negatywnej opinii w sprawie pomocniczości i dlatego należy zwiększyć wpływ parlamentów na kształtowanie prawa UE poprzez bardziej konstruktywne metody zaangażowania w proces legislacyjny,
- odpowiedzi Komisji na otrzymane od parlamentów narodowych opinie powinny być udzielane szybciej i bardziej szczegółowo,
- termin 8 tygodni na przesłanie uzasadnionej opinii nie zawsze jest wystarczający; w przypadku jakichkolwiek zmian traktatowych w przyszłości należy rozważyć jego wydłużenie,
- podstawowe niedociągnięcia procesu kontroli pomocniczości powinny być usuwane przede wszystkim w ramach dialogu politycznego, z pełnym wykorzystaniem dostępnych narzędzi i bez konieczności wprowadzania zmian traktatowych; COSAC powinien podjąć się zbadania możliwości skuteczniejszego wykorzystania kontroli pomocniczości, a następnie KPPUE mogłaby uwzględnić wszelkie prace tego typu wykonane przez COSAC,
- niezależnie od zmian traktatowych, należałoby zawrzeć porozumienie polityczne z Komisją w celu usprawnienia istniejącej procedury kontroli pomocniczości, w tym wydłużenia 8-tygodniowego terminu.

KPPUE od początku wskazywała platformę IPEX jako narzędzie mogące odegrać kluczową rolę we wdrażaniu postanowień Traktatu z Lizbony w zakresie kontroli zasady pomocniczości. Na ostatnim spotkaniu w Wilnie w kwietniu 2014 przewodniczący stwierdzili, że IPEX ma być nie tylko rzetelnym narzędziem służącym do współpracy i wymiany międzyparlamentarnej, ale także ważnym źródłem informacji dla obywateli UE.

4. KOMISJA EUROPEJSKA

⁷ Dokumenty KPPUE dostępne w jęz. polskim:

http://oide.sejm.gov.pl/oide/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=20&Itemid=305

Uzasadnione opinie, przesyłane na mocy Protokołu nr 2 do Komisji Europejskiej, są publikowane w zakładce „**Opinie parlamentów narodowych i odpowiedzi Komisji**”⁸.

Komisja Europejska przedstawia co roku **2 uzupełniające się sprawozdania** podsumowujące badanie pomocniczości: na temat stosunków między Komisją Europejską a parlamentami narodowymi oraz w sprawie pomocniczości i proporcjonalności. Przedstawia w nich m.in. statystyki dotyczące opinii otrzymanych w ramach dialogu politycznego, w tym uzasadnionych opinii, ogólnie i w rozbiciu na poszczególne parlamenty oraz ich zakres tematyczny. Analizuje też uzasadnione opinie, prezentując własną praktykę i odnosząc się do głównych postulatów parlamentów narodowych. Ostatnie roczne raporty KE dotyczyły roku 2013 i ukazały się 5 sierpnia 2014⁹, kolejne ukażą się dopiero w połowie 2015 roku.

Podstawową kwestią podnoszoną przez Komisję jest daleko idące zróżnicowanie UO pod względem formy oraz rodzaju argumentów, czyli fakt, że parlamenty kierują się różnymi priorytetami przy wyborze projektów do kontroli i stosują różne kryteria oceny zgodności z zasadą pomocniczości.

Komisja, wskazując, że zarówno PE, jak i COSAC rozważają ustalenie wspólnych kryteriów oceny zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, przypomina, że w wytycznych Komisji w sprawie oceny skutków regulacji określono kryteria stosowane przy ocenie zgodności wniosków Komisji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności (SEC(2009) 92). Kolejnym ważnym dokumentem, w którym Komisja odnosi się do problematyki pomocniczości są **odpowiedzi na uwagi COSAC**¹⁰.

W odpowiedzi z 16 października 2013 na uwagi COSAC z czerwca 2013, Komisja stwierdza, że jej zdaniem mechanizm badania pomocniczości w praktyce działa dobrze, nie widzi potrzeby doprecyzowania procedury „żółtej kartki”, o co występowały parlamenty i zapewnia, że będzie dotrzymywać 3-miesięcznego terminu na odpowiedzi na uzasadnione opinie.

W odpowiedzi z 9 kwietnia 2014 na uwagi COSAC z października 2013 Komisja odnosi się do kilku poruszonych kwestii. Podkreśla rolę parlamentów narodowych w procesie tworzenia prawa, zwłaszcza na jego wczesnym etapie i zachęca parlamenty do dalszej współpracy. W odniesieniu do żółtej kartki w sprawie Prokuratury Europejskiej Komisja odsyła do komunikatu COM(2013) 851.

W kwestii znaczenia opinii parlamentów narodowych (zarówno uzasadnionych opinii, jak i dialogu politycznego), KE podkreśliła, że opinie otrzymane na wczesnym etapie procesu legislacyjnego są brane pod uwagę w trakcie dalszych negocjacji z PE i Radą, a także przy rozpatrywaniu ewentualnych poprawek do projektów. Jednocześnie zauważyła, że stanowisko KE jest wypadkową wielu czynników, w tym przede wszystkim jej zobowiązań wobec instytucji unijnych.

⁸ Na tej podstronie, oprócz uzasadnionych opinii, są też publikowane opinie parlamentów narodowych w ramach dialogu politycznego wraz z odpowiedziami Komisji. Oba rodzaje opinii są publikowane jako „statement” i rozróżnienie ich jest możliwe dopiero po otwarciu pliku (brak wyszukiwarki). Adres internetowy strony to:

http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relation/relation_other/npoi/index_pl.htm

⁹ Raporty roczne Komisji są publikowane na stronie:

http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relation/relation_other/npoi/index_pl.htm

wszystkie raporty Komisji za okres 2010-2013 - por. zał. nr 2

¹⁰ Odpowiedzi Komisji są publikowane na stronie COSAC, w ramach poszczególnych spotkań.

Zdaniem Komisji, jej odpowiedzi na opinie przesyłane przez parlamenty narodowe są wysyłane w najszybszym możliwym terminie, a ewentualne opóźnienia wynikają przede wszystkim z liczby otrzymywanych opinii. Odpowiednie procedury wewnętrzne mające przyspieszyć proces odpowiadania zostały wdrożone. KE zachęca także parlamenty do wnioskowania o dalsze wyjaśnienia, jeżeli uznają odpowiedź za niesatysfakcjonującą. Komisja podkreśla także, że dialog polityczny powinien wychodzić poza wymianę opinii i odpowiedzi i być kontynuowany na spotkaniach i w ramach innego rodzaju kontaktów.

Z kolei w **odpowiedzi z 29 stycznia 2015** na Uwagi LII COSAC z grudnia 2014, nowa Komisja podziela pozytywną opinię parlamentów narodowych na temat implementacji nowych uprawnień przyznanych parlamentom przez Traktat z Lizbony i z zadowoleniem przyjmuje zaproszenia COSAC do dyskusji na temat większej roli Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych. Potwierdza swój priorytet, którym jest budowanie nowego partnerstwa, ścisłej i konstruktywnej współpracy z parlamentami narodowymi. Opowiada się za otwartą debatą w sprawie demokratycznej legitymacji UE i przypomina, że dyskusja na temat roli PE i parlamentów narodowych powinna odbywać się w ramach zakreślonych przez obowiązujące traktaty i w poszanowaniu równowagi instytucjonalnej.

5. PARLAMENT EUROPEJSKI

Uzasadnione opinie przesyłane na mocy Protokołu nr 2 do Parlamentu Europejskiego są przekazywane do właściwej przedmiotowo komisji oraz do Komisji Prawnej (JURI), odpowiedzialnej za przestrzeganie zasad pomocniczości i proporcjonalności, która udostępnia je na swojej podstronie w sekcji „Komunikaty dla posłów”. Na stronie poświęconej stosunkom z parlamentami narodowymi publikowane są ponadto statystyki dotyczące pomocniczości¹¹. Parlament Europejski odnosi się do problematyki pomocniczości w rezolucjach z inicjatywy własnej w sprawie stosunków między PE a parlamentami narodowymi oraz rezolucjach w sprawie pomocniczości i proporcjonalności¹². Ostatnie z tych rezolucji zawierają pewne ogólne wnioski z dotychczasowych doświadczeń.

W rezolucji w sprawie stosunków między PE a parlamentami narodowymi z 16 kwietnia 2014 (2013/2185(INI))¹³ Parlament Europejski uznaje, że:

- celem mechanizmu wczesnego ostrzegania nie jest blokowanie europejskiego procesu podejmowania decyzji, lecz poprawa prawodawstwa UE,
- mechanizm wczesnego ostrzegania powinien być postrzegany jako ważny instrument współpracy, konsultacji i dialogu,

¹¹ Por. statystyki na stronie: <http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/publications/statistics-on-subsidiarity-checks.html>

¹² Wszystkie rezolucje PE w okresie 2009-2104 – por. zał. nr 2

¹³ [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi \(2013/2185\(INI\)\)](#), 16.04.2014

- powstaje obecnie oryginalny europejski system międzyparlamentarny, który wymaga ram prawnych i procedur ustanowionych w porozumieniu z parlamentami narodowymi dla zapewnienia postępów w procesie „parlamentaryzacji” Unii,
- KPPUE powinna dostarczyć mocniejszego politycznego bodźca dla współpracy międzyparlamentarnej i wpływać na jej kształt.

W rezolucji w sprawie sprawności regulacyjnej oraz pomocniczości i proporcjonalności w UE (2013/2077(INI))¹⁴, przyjętej 4 lutego 2014, Parlament Europejski zaleca zbadanie przyczyn niewielkiej liczby formalnych uzasadnionych opinii parlamentów narodowych i znalezienie odpowiedzi na pytanie, czy wynika to z powszechnego przestrzegania zasady pomocniczości, czy też z tego, że parlamenty narodowe nie są w stanie zastosować tej zasady z uwagi na niedostateczne środki lub zbyt krótkie terminy; uważa za stosowne przeprowadzenie przez Komisję analizy w tym zakresie. Uważa też, że pożądane byłoby zbadanie możliwości usprawnienia mechanizmu kontroli zasady pomocniczości, który – być może przy okazji zmiany Traktatu w przyszłości – dałby więcej uprawnień parlamentom narodowym.

Ponadto, Parlament Europejski:

- proponuje, aby każdy akt ustawodawczy publikowany w Dzienniku Urzędowym zawierał notę, w której wymienione zostaną te parlamenty narodowe, które przesłały opinię, oraz te, które wyraziły obawy mające związek z pomocniczością,
- proponuje, aby przygotować wytyczne zawierające kryteria przygotowywania uzasadnionych opinii w kwestiach dotyczących pomocniczości;
- proponuje, aby zmobilizować parlamenty narodowe do analizy porównawczej własnych przygotowanych ocen *ex ante* z wykonanymi przez Komisję Europejską ocenami *ex post*.

STATYSTYKA

W okresie 2010–2014 parlamenty narodowe przekazały do Komisji Europejskiej 276 uzasadnionych opinii w sprawie pomocniczości oraz 2521 innych opinii i stanowisk¹⁵, do PE – 297 uzasadnionych opinii i 1606 innych¹⁶. W latach 2010-2013¹⁷ stosunek projektów, których dotyczyły uzasadnione opinie do wszystkich projektów aktów ustawodawczych przesłanych parlamentom narodowym wynosi ok. 25% (por. tab. 4, zał. nr 1).

Komisja Europejska zwraca natomiast w swoich rocznych sprawozdaniach uwagę na stosunek uzasadnionych opinii do wszystkich opinii przekazanych (UO plus opinie w ramach dialogu politycznego). Proporcje te wynoszą za okres 4 lat niecałe 10% (tab. nr 2, zał. nr 1).

¹⁴ [Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawności regulacyjnej oraz pomocniczości i proporcjonalności w UE – 19. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa za 2011 r. \(2013/2077 \(INI\)\), 04.02.2014](#)

¹⁵ W przypadku Komisji dane na koniec grudnia 2014, na podstawie nieoficjalnej informacji – por. zał nr 1.

¹⁶ W przypadku Parlamentu Europejskiego – dane wg stanu na 3 marca 2015 – por. zał. nr 1.

¹⁷ Brak danych z Komisji dotyczących liczby projektów, do których przekazano uzasadnione opinie za 2014 rok.

W ciągu 5 lat tylko dwukrotnie parlamenty osiągnęły próg żółtej kartki i ani razu – progu pomarańczowej kartki.

Żaden parlament nie zaskarżył też aktu UE do Trybunału Sprawiedliwości z powodu naruszenia zasady pomocniczości.